

8 contes per canviar el món

En el marc del projecte de la ONGD Pankara "Cuidant el Present, Sembrant el Futur. Pensa Global, Actua Local" finançat per la **Convocatòria de subvencions de l'Ajuntament de Castelló de la Plana** destinades al foment de projectes d'**Educació per al Desenvolupament**, la **Ciutadania Global** i la **Sensibilització**, que realitzen les Organitzacions No Governamentals de Desenvolupament, s'ha realitzat i dissenyat aquest conte al voltant del comerç Just i el consum responsable i sostenible, on s'han recopilat les històries que han creat els xiquets i xiquetes de 3r i 4t de Primària dels següents **CEIP** de la ciutat de **Castelló de la Plana**

Centres educatius participants:

- **CEIP JAUME I**
- **CEIP BERNAT ARTOLA**
- **CEIP TOMBATOSSALS**
- **CEIP GREGAL**

Des de l'**ONGD Pankara**, considerem que l'**Educació per al Desenvolupament (EpD)** incideix en la importància de la formació d'una ciutadania global que aborde els problemes des d'una perspectiva local-global, visió que comparteix l'**ONGD Pankara** dins de les seues línies d'actuació. Per això, treballem per a educar a la ciutadania global, sobre la importància del comerç just i el consum responsable i sostenible, promovent la sobirania alimentària i l'agroecologia, com a mitjans transformadors cap a uns models de producció i consum sostenibles, alineats amb l'**Agenda 2030** i els **Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)**, reduint els impactes en el medi ambient, la pobresa i les desigualtats, sobretot de les persones més vulnerables en països estructuralment empobrits.

A partir de tallers participatius a l'aula, els xiquets i xiquetes han pogut crear un conte col·laboratiu, guiats per la **Contacontes** i contista **Rosabel Canós -Contaclown** – on han treballat des d'una consciència crítica els problemes que afecten a les persones i al nostre planeta, al voltant dels actuals models de producció i hàbits de consum.

A través de l'experimentació creativa i joc amb imatges, l'alumnat ha deixat volar la seua imaginació per a proposar narratives i dibuixos que incorporen solucions i accions a la degradació mediambiental i per a consumir de manera més sostenible i donar a conèixer els avantatges que té el comerç just i el consum responsable i sostenible.

L'alumnat a través dels tallers impartits a l'aula per personal tècnic de l'**ONGD Pankara** i posteriorment guiats per la **Contacontes Rosabel Canós** ha pogut aconseguir els següents objectius:

- Conèixer els principis del **Comerç Just** i l'alternativa que suposa al comerç convencional.
- Conèixer la producció de diferents productes com el **café, sucre, cacau**, etc. des del comerç just.
- Descobrir el **Comerç Just** com a eina de transformació social.
- Reflexionar sobre la importància del consum responsable i sostenible en la nostra vida diària i de les formes en què es cultiven alguns dels productes certificats en **Comerç Just**
- Fairtrade.
- Conèixer la realitat social i econòmica dels productors i les productores dels països del Sud Global.
- Fomentar actituds solidàries i compromeses entre els xiquets i xiquetes de la **Ciutat de Castelló de la Plana**.

Des de l'**ONGD Pankara**, amb aquest material didàctic, esperem que els xiquets i les xiquetes coneguen que és possible construir un món millor, un món més just. Això també ens permet promoure els valors del **comerç just** com són: **el respecte, la solidaritat, l'equitat, la transparència i la justícia**, i que pugui ser una eina educativa que permeti conscienciar l'alumnat dels impactes del seu consum sobre el medi ambient, el planeta i les persones, tant a l'àmbit local com global, a través d'una visió crítica dels nostres actuals models de producció i consum cap a uns altres més responsables i sostenibles, alineats amb els **Objectius del Desenvolupament Sostenible (ODS) i els Drets Humans**.

Finalment, volem donar les gràcies a l'**Ajuntament de Castelló de la Plana** per reforçar el projecte, a tots els centres educatius pel seu compromís amb el comerç just i el consum responsable, i especialment a tot el professorat per obrir-nos les seues aules, així com als xiquets i les xiquetes que han participat fent volar la seua imaginació per un món més just i sostenible.

8 contes per canviar el món

INDEX

- OINK TOWN / CEIP BERNAT ARTOLA 3ER A
LA RATETA XARRAMECA / CEIP GREGAL 4A
CAPIBARES AL ATAC / CEIP TOMBATOSSALS 4B
EL MISTERI DE MÓN FANTASIA / CEIP TOMBATOSSALS 4A
RECICLIEN 24 / CEIP BERNAT ARTOLA 3ER B
LES 7 ERRES DE L'ESTRELA FUGAÇ / CEIP GREGAL 4B
LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS / CEIP JAUME I 3ER A
RECICLANT PEL MÓN / CEIP JAUME I 3ER B

Un projecte de:

Finançat per:

Editorial: Edicions País del Mar

Textos: Rosabel Canós Llorens

Il·lustracions: David Segarra Ciprés

ISBN 978-84-120230-4-6

Depòsit Legal: CS 807-2023

*Aquest llibre, s'ha creat a partir dels contes i dibuixos dels xiquets i xiquetes dels centres educatius: CEIP BERNAT ARTOLA, CEIP GREGAL, CEIP TOMBATOSSALS i CEIP JAUME I de Castelló de la Plana, durant el curs 2022-23.

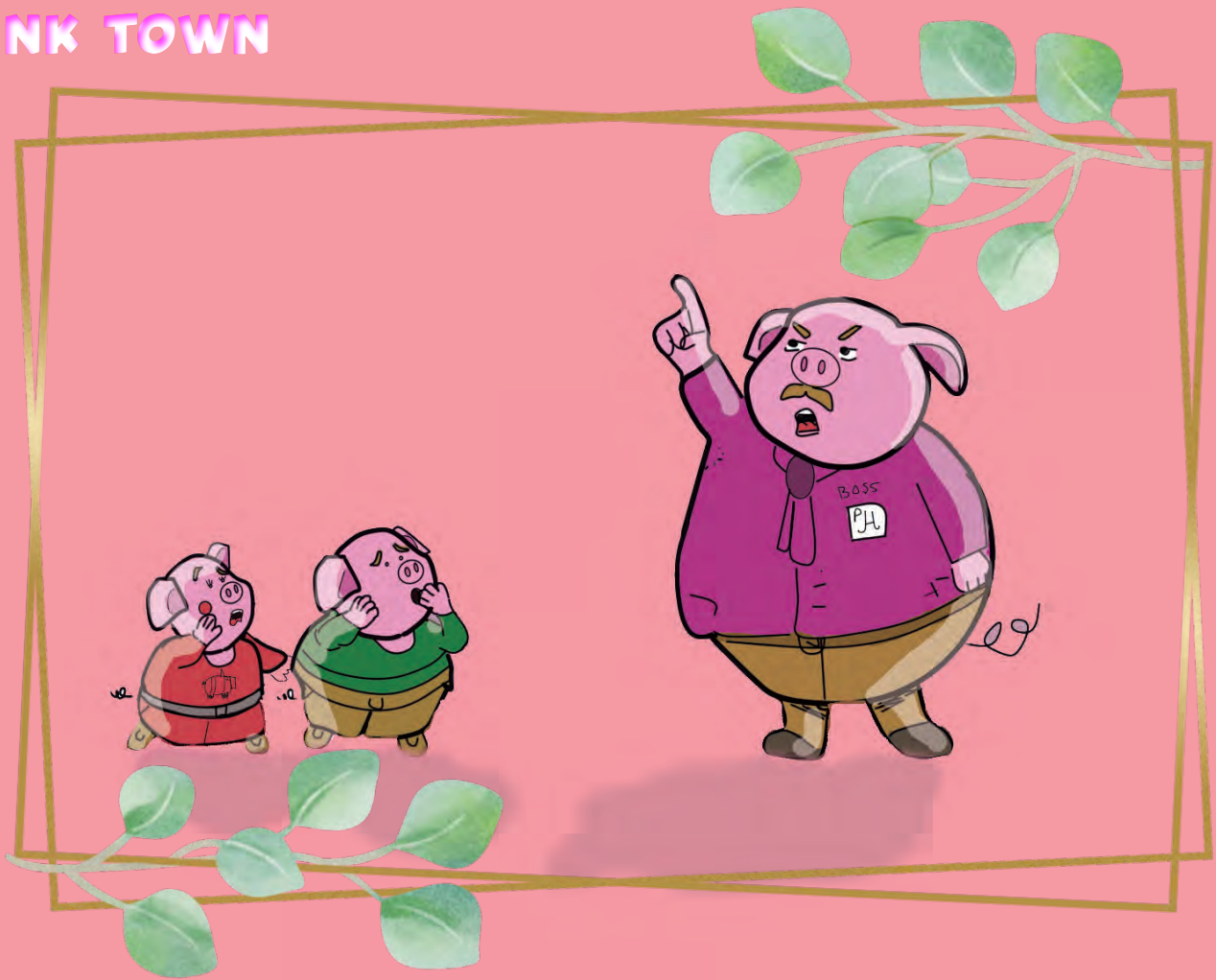
OINK TOWN

CEIP BERNAT ARTOLA 3ER A

En un racó del **món** on tenia nas tothom, hi havia una fàbrica molt gran i espectacular de vestits de ballarines. El poble es deia **Oink Town** i la fàbrica **Pork Dance**. Quasi tots els porquets i porquetes adults del poble treballaven allà.

OINK TOWN

Però un dia, va vindre a **Pork Dance** un dels seus caps de l'estranger, **Porco Hernandes**, i va dir:

- Hem de guanyar més diners!

- I com ho farem? Va dir **Clara Oink**, l'altra cap a la que tothom estimava.

- Jo sé com fer-lo. A partir d'ara hauran de treballar també els porquets xicotets...

Els porquets se'n van assabentar i com estaven molt espantats van pensar on podien amagar-se.

Un d'ells va dir:

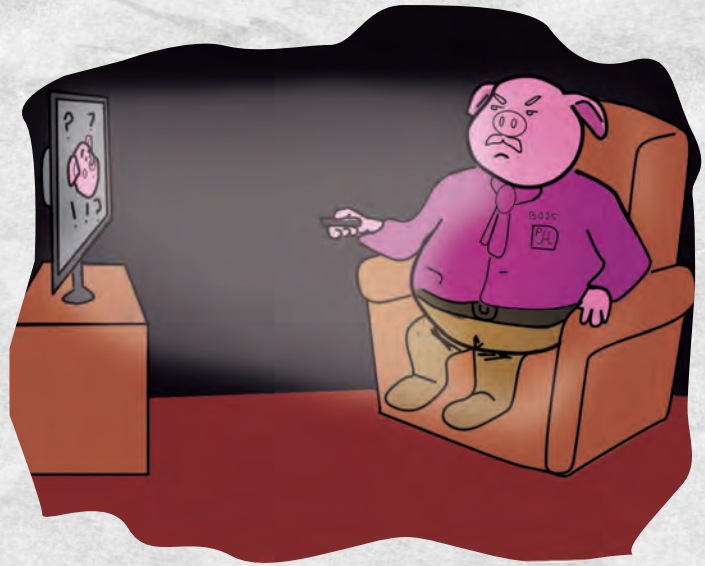
- El meu pare té una casa molt gran, allà ens podrem amagar i de segur que no ens trobaran.

I així ho van fer. Les hores van anar passant, els pares començaven a estar molt preocupats, perquè no sabien on eren els petits, tant és així que van començar a buscar-los.

OINK TOWN

El poble es va omplir amb cartells amb la cara dels porquets i de seguida va sortir a la TV.

Porco Hernandez ho va veure a les notícies i va començar a buscar-los pel seu compte.

Després de moltes voltes, va anar a aquella casa a buscar-los, però en posar un peu a dintre del jardí, els gossos el van perseguir fins que li van pegar un mos al cul.

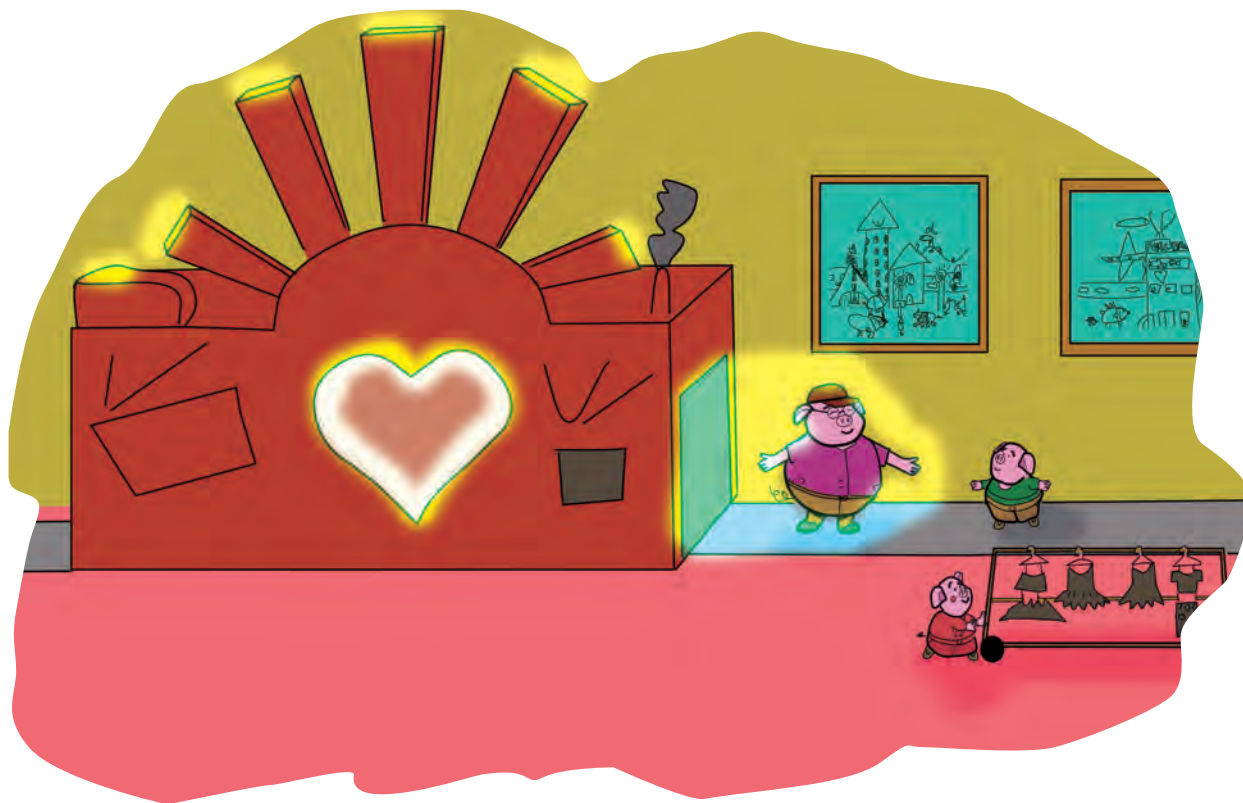

En veureu i morts de riure,
els petits van cridar a la policia,
aquests es van presentar en un
tres i no res, van detindre a **Porco
Hernandes** i van felicitar els
porquets per ser tan valents,
així com al pare que els va
protegir i amagar.

Porco Hernandez, per ordre del
jutge, ingressava a presó, mentre els
porquets, junt amb els seus familiars
i la resta del poble, celebraven
una gran festa.

A partir d'aquell dia, en
aquella fàbrica, van posar un
sistema de lectura
d'empremtes digital, per saber si els
nous treballadors/es eren adults o
menors.

Ah! I el millor: van instal·lar també
una màquina per a distingir si els
caps tenien un bon cor o no, i si eren
dolents els feien fora.

Pork Dance es va fer més famosa encara i va passar a la història per ser una fàbrica de comerç just, on es feien vestits tan espectaculars com les estrelles de la nit.

**I conte contat, ja s'ha acabat,
i si vos ha agradat toqueu-vos el nas.**

LA 夫丹本夫丸 RATETA

Conten que fa molts anys a **Tòquio**, hi havia una rateta molt xerrameca que es deia **Comtú** i que sempre portava una goma d'esborrar, la més xicoteta del món a la butxaca.

Comtú era la mascota d'una xiqueta que es deia **Penélope** i les dos s'estimaven molt.

Allà on anava una anava l'altra.

Un dia,
Penèlope es va endur a **Comtú** al parc, i com aquesta era molt intel·ligent i independent, la va deixar al seu aire mentre s'engronsava. Segur que de seguida es posaria a xerrar amb algú, que era el que més li agradava.

I així va ser, **Comtú** xerrava pels colzes amb algú del parc i el temps els va passar a les dues molt ràpidament (com sempre que t'ho passes bé). De sobte, **Penèlope** va mirar el rellotge i es va adonar que ja era tard, així que va cridar a

Comtú, però aquesta no apareixia.
Després d'una bona estona buscant-la, se'n va anar a casa amb l'esperança de què tornara ella sola, ja que es sabia perfectament el camí, però no va ser així.

Penèlope quasi no va poder dormir, **Comtú** no va tornar, i així va ser que la xiqueta, va decidir omplir tot el barri de cartells. Però, on podia estar aquesta rateta xerrameca?

Doncs veureu, allà al parc on s'havia perdut, **Comtú** havia conegut a un científic amb qui va estar parlant molta estona. El científic, com va veure que era molt intel·ligent, va decidir emportar-se-la al seu laboratori, perquè **Comtú** li explicara, com havíem de fer els humans per acabar amb els residus.

El científic estava tan emocionat amb el seu descobriment, que va voler sortir a les notícies amb **Comtú**, i així va ser com aquesta es va fer famosa.

Penèlope la va veure per la TV explicant com havíem de fer els humans per reciclar bé i molt contenta va contactar amb ells per rescatar-la.

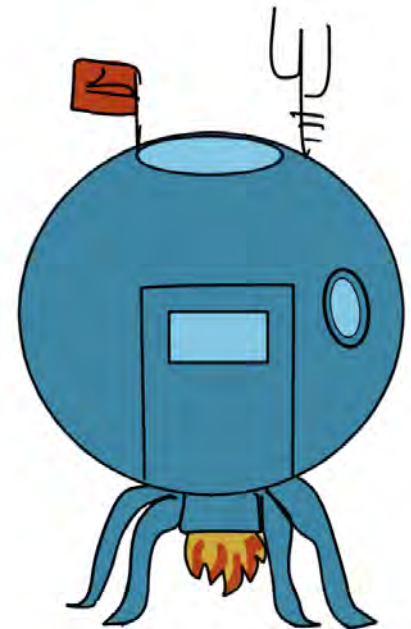

Penélope va anar a aquell laboratori i **Comtú** es va emocionar molt, perquè es pensava que no es vorien més.

El científic, estava tan content que **Comtú** li hagués explicat com havíem de **Reduir, Reutilitzar i Reciclar** els nostres residus, que li va preguntar si volia alguna cosa a canvi.

- Moltes gràcies per tornar-me amb **Penélope**, però et vull demanar un favor: vull viatjar a la lluna en el proper vol.

I així va ser com, la **Rateta Comtú** va viatjar a la lluna, i sabeu què? Que allà es va trobar a altres

xerrameques tan simpàtiques com ella i es va quedar a viure.

Per això, cada cinc anys Penélope viatja a la lluna, per a veure a la seua mascota i portar-los menjar.

***l conte contat ja s'ha acabat
i si no és mentira és veritat.***

CAPIBARES AL ATAC

CEIP TOMBATOSSALS 4B

Conten que una vegada, una xiqueta que es deia **Sílvia**, estava buscant per internet, quin era el seu animal preferit.

Després de veure moltes fotos d'ossos, dofins i mil i un animals diferents, va descobrir un que la va deixar captivada, pareixia un ratolí o un hámster però gegant!

A partir d'aquell moment, aquell seria el seu animal preferit: el **capibara**.

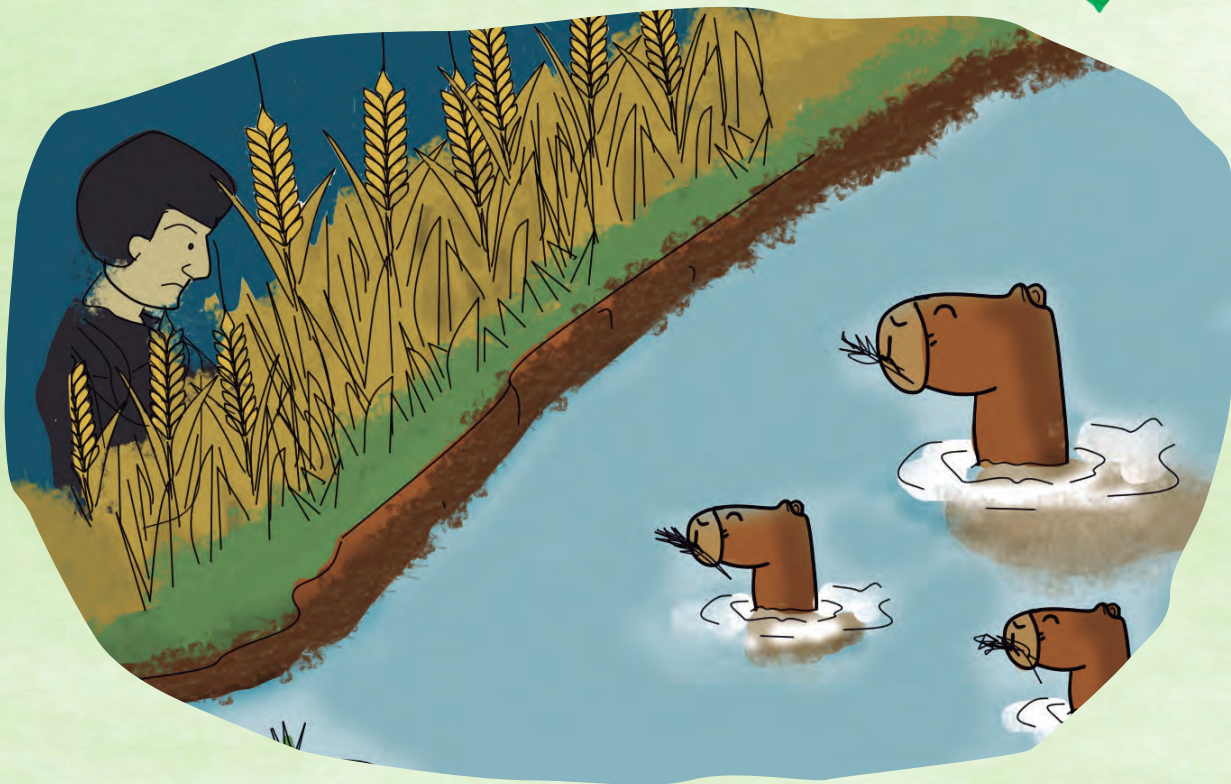
Estava tan contenta i encuriosida, que va continuar mirant fotos fins que, de sobte, li va aparèixer un vídeo on podia veure un bon grup d'ells, així com les seues costums... Aquell grup de **capibares** vivien a la voreta d'un riu preciós, net i ple d'aigua cristal·lina .

Volien saber més, va seguir buscant i va trobar un Blogspot, on un xiquet, fill de llauradors, contava el problema que tenia la seua família amb un grup de **capibares**.

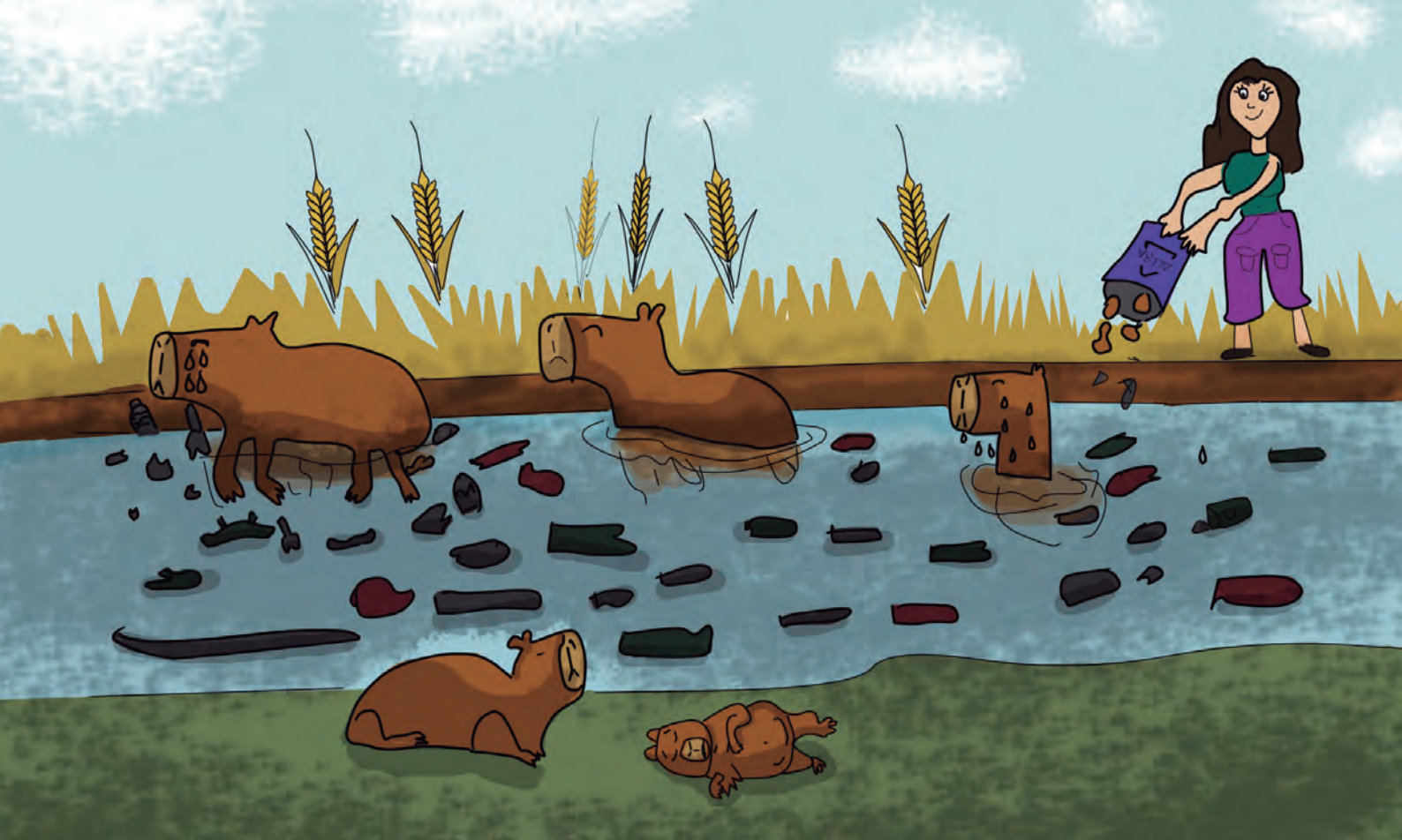
La qüestió era que, aquell grup de **capibares** s'havien reproduït molt, entraven a la zona on ells tenien cultivat el panís i havien començat a menjar-se'l. Els llauradors estaven prou desesperats i no sabien com aturar-los.

Un dia, un dels llauradors va decidir castigar als **capibares**: a partir d'aquell moment, totes les famílies humanes llençarien tota la resta de menjar que tenien a l'aigua. Així ho van fer i en poc de temps, l'aigua va començar a estar contaminada i els **capibares** es van posar malalts.

Els llauradors estaven contents perquè ara els **capibares** no es podrien menjar el seu panís, però José estava preocupat i trist i així ho contava al seu Blogspot. Ell no volia que els **capibares** es menjaren allò que els donava de menjar a la seua gent, però, tampoc que es posaren malalts.

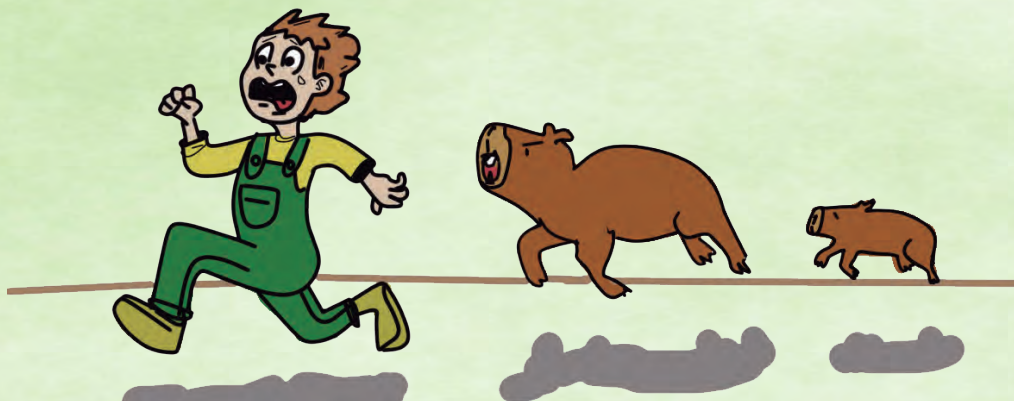
Passats uns dies, alguns capibares estaven enfadats i van començar a atacar a algunes persones.

José demanava ajuda:

Per favor amics i amigues lectors, ajudeu-me, ja no sé què fer! **Sílvia** va recordar que coneixia una **ONG** que es deia **Pankara** i va decidir parlar amb ells.

Des de **Pankara** no van tardar gens a donar-li resposta i ajudar a buscar una solució.

Capibares a l'atac

Els llauradors s'havien de comprometre a no llençar més residus alimentaris al riu, així com a donar-los panís als **capibares** més salvatges.

Per la seua banda, **Pankara** parlaria amb alguns indígenes, que ajudarien els llauradors a domesticar a la resta de **capibares** que vivien més a prop dels seus camps.

Així ho van fer i per fí els humans i els **capibares** van tornar a conviure. Estaven tan contents tots que els llauradors/es i **capibares** van organitzar una festa, on, com

no podia ser d'altra manera, van convidar a **Sílvia** i a **Pankara**.

Diuen i conten que des d'aquell dia **Sílvia** i **José** són molt amics i s'escriuen cada dia.

Ah! **Sílvia** també ha creat un Blogspot on escriu cada dia el que descobreix dels **capibares**.

Conte contat, conte acabat.

EL MISTERI DE MÓN FANTASIA

CEIP TOMBATOSSALS 4A

És l'any 3120, estem a **Món Fantasia**, un planeta meravellós habitat per gossetes i gossets que són molt feliços.

I és que a **Món Fantasia**, quasi totes les coses estan fetes de llepolies per a gos: els semàfors, els cotxes, els banquetes per seure dels parcs... tot té un deliciós sabor a paó, a ànec, a béicon o a vedella.

EL MISTERI DE MÓN FANTASIA

Els gossets van sempre passejant i menjant els seus aliments preferits.

Però contem que fa uns anys, un dia, va succeir un fet terrible. Tots els gossets es van començar a posar malalts, i és que el menjar i l'aire de **Món Fantasia** estaven contaminats.

Alguns científics, que quasi sempre estaven tancats als seus laboratoris i, per tant, menjaven altre tipus de menjar, van pensar que haurien de buscar alguna solució.

Segurament haurien de viatjar a un altre planeta per a demanar ajuda. I dit i fet, van agafar una nau i van viatjar a la **Terra**.

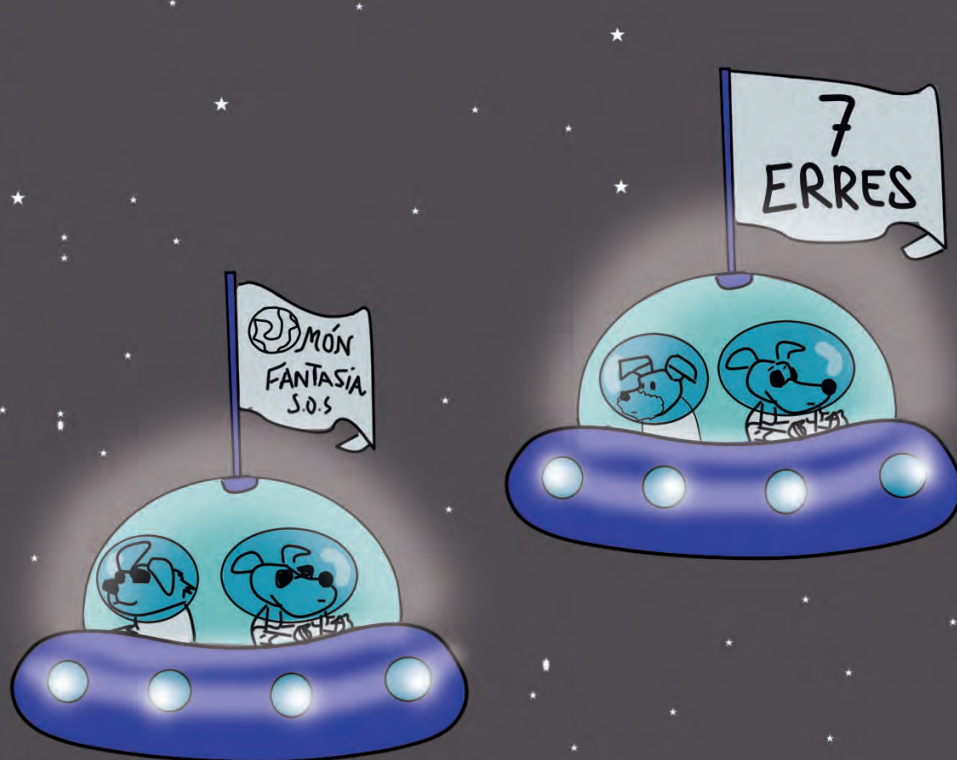
La sorpresa va ser que, en arribar a la **Terra**, es van adonar que el problema del seu planeta venia del nostre planeta, la **Terra**, ja que aquesta encara estava més contaminada.

Buscant llocs per aterrar van arribar a **Castelló de la Plana**, a la **Magdalena**, just el dia de la Romeria.

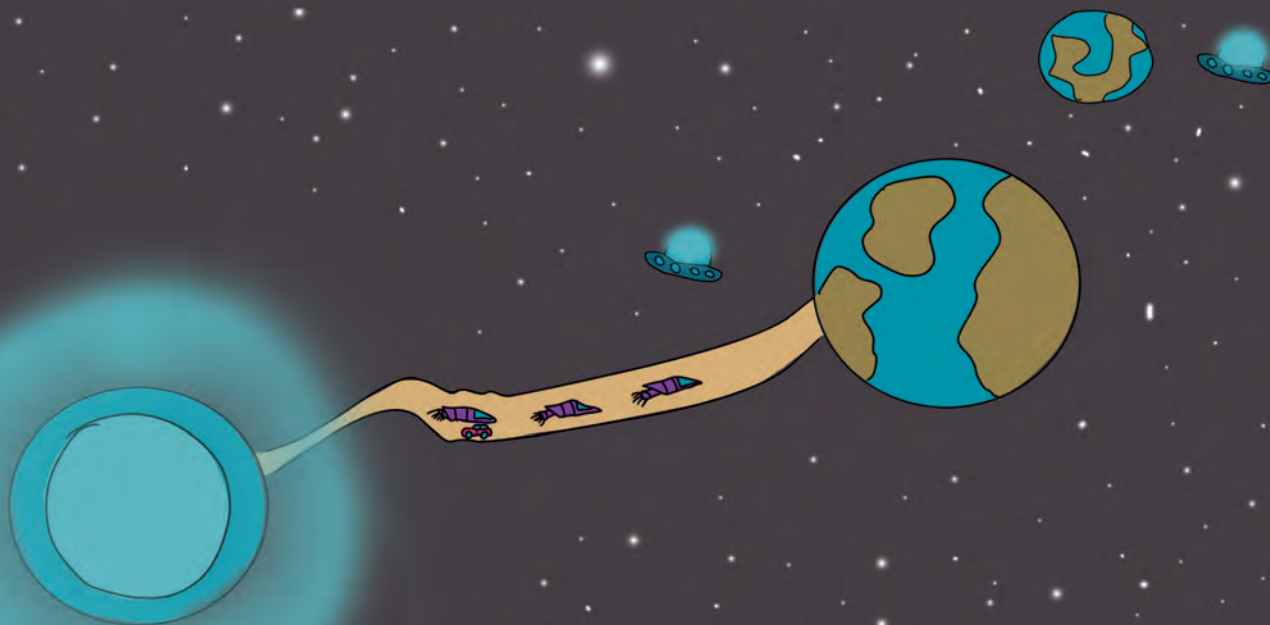
Tothom pujava amb el seu mocador i les canyes, xerrant o cantant i en quant van veure la nau, es van quedar bocabadats, l'uns no podien dir ni pruna i la resta espantats se'n van anar corrents cap a casa.

Ningú sabia que passaria a continuació, però el que menys s'esperaven és el que van fer els científics.

En baixar de la nau van muntar una pantalla gegant. De sobte, en la pantalla va sortir

EL MISTERI DE MÓN FANTASIA

un grup que cantava cançons explicant que són les **7R (reduir, reciclar, reutilitzar, redissenyar, reparar, regalar, revisar)** i com podem aplicar-les per millorar el nostre planeta.

A més a més, van posar altaveus per tot **Castelló de La Plana**, perquè tot el món aprenguera com fer-lo.

I sabeu que va passar? Doncs que encara que fora **Magdalena** i foren dies de festa, totes les persones van començar a:

- Reduir el consum de gots (ja no gastaven un got cada vegada que bevien, és a dir, primer el reutilitzaven i després el reciclaven).
- Van deixar de comprar tant de menjar que al final acabava a la brossa.
- Van començar a tirar coets que reduïen **CO2** i produïen **O2**.
- Van agafar més les bicis i patinets en lloc dels cotxes.
- Van començar a regalar-se roba entre sí i a reduir les compres.
- Van deixar de tirar brossa a terra.

I el millor va ser que, després de **Magdalena**, van començar a reutilitzar les canyes que es convertien en hotels d'insectes, decoració per a aparadors, o perxers.

Els mocadors es van convertir en tops, tovalloles o titelles. i així amb tot, reduint moltíssim els residus, el consum i la contaminació.

Així va ser com la terra va començar a estar molt millor i en senyal d'agraïment, els terrícoles, van viatjar a **Món Fantasia** i es van endur el menjar contaminat a l'**Ecoparc** per a tractar-lo i fer adob per a les plantes.

A partir d'aquell dia els Fantàstics viatgen cada any a la terra, a **Castelló de La Plana**, a la **Magdalena**, i canten tots junts el "**Rotllo i canya**" i la cançó de les **7Rsss** celebrant una gran festa intergalàctica.

**I conte contat, terrícoles salvats
i menjant, menjant, els gossets han guanyat**

RECICLIEN 24

BERNAT ARTOLA 3ER B

Això diu que era i no era, arre burro polseguera,
un Planeta conegut com a **Reciclien 24**.

Els habitants de **Reciclien 24**, que s'anomenaven
venticuatrenets, eren micos, vaques, lloros i dracs que
parlaven i conviuen en harmonia.

Un dia, els micos estaven saltant feliços d'arbre en arbre, quan de sobte, van veure unes grans muntanyes de plàstic, aquestes eren tant, tant grans, que la seua vista no podia arribar a veure el seu origen ni fi.

De seguida, els micos van córrer a contar-li-ho a les vaques. Les vaques els van dir que era molt estrany i que elles també havien notat una olor molt desagradable i un fum negre que venia no es sap d'on.

Les vaques, van correr a contar-li-ho als lloros i aquests se'n van anar volant al punt més alt de **Reciclien 24** per saber d'on venia tot allò. I sabeu que van descobrir?

Doncs que les muntanyes de plàstics, aquell fum i aquella olor venien de la **Terra!** Del nostre planeta!

Els venticuatrenets estaven molt preocupats perquè la Terra estava molt contaminada, així que van decidir anar allà per ajudar als terrícoles.

Els micos, les vaques i els lloros van agafar els seus dracs i van anar volant cap a la **Terra.**

Els grans dracs amb les seues garres agafaven terra i apagaven els incendis, a més a més amb les seues grans ales desfeien el fum.

Després van tornar a **Reciclien** i van dur un munt de contenidors, de tots els colors, per poder reciclar.

En quant van tindre els contenidors grocs, els lloros que portaven uns imants molt grans, atreïen els residus d'envasos metàl·lics i els dipositaven als contenidors grocs.

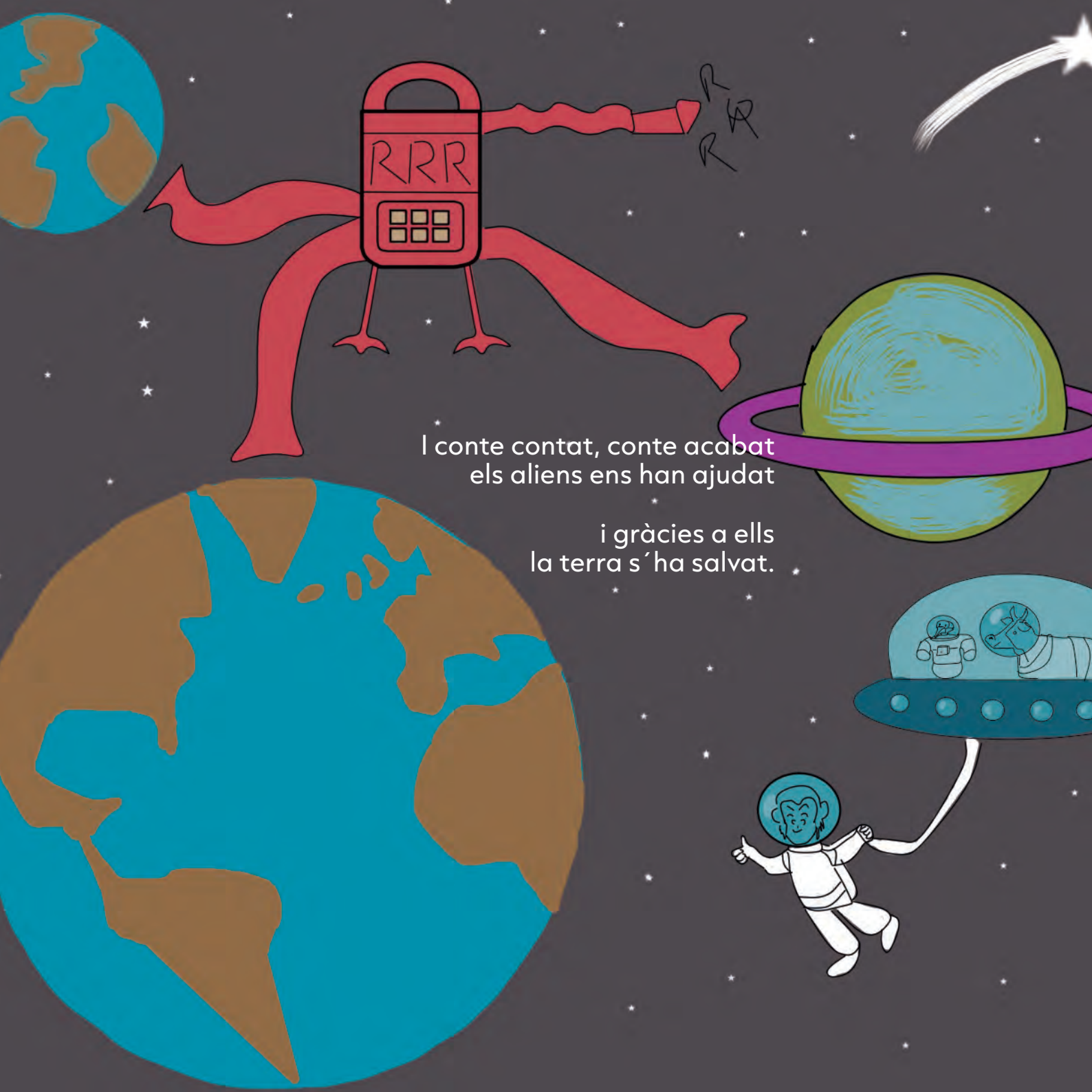
Els micos, tan inquiets ells, van començar a voltar munt i avall pels boscos, reciclant tot el que trobaven i ensenyant-los als humans a utilitzar els contenidors.

Les vaques, com a bones vaques del futur, van començar a fer una cosa espectacular. Van començar a reutilitzar!

Es menjaven els residus i els convertien en **joguets!**

Després d'uns quant dies de feina, els terrícoles estaven tan contents que van prometre no tornar a contaminar mai més com ho havien fet i, a més a més, van acompanyar als venticuatrenets en cadascuna de les seues missions per a ajudar als altres planetes.

I conte contat, conte acabat
els aliens ens han ajudat

i gràcies a ells
la terra s'ha salvat.

LES 7 RS DE L'ESTRELA FUGAÇ

Fa molt, molt de temps, quan els ocells tenien dents, hi havia una **estrella fugaç** que estava molt estressada, ja que els terrícoles no paraven de demanar-li coses.

I és que els humans, no tenien límit a l'hora de demanar desitjos, volien:

- Lamborghinis amb els maleters plens de joguets
- 1000 unicorns petits amb ales i pell de chettos
- Bosses de doritos amb triple bossa de plàstic
- Diademes d'unicorns
- Tins per als cabells de tots els colors
- Bosses de mà de Louis Vuitton
- Roba gratis
- Entrades per al cine gratis...

LES 7 RS DE L'ESTRELA FUGAÇ

Els núvols, que eren molt amics de l'estrela, van decidir ajudar-la. Però com ho farien? Molt senzill: la taparien per a què els humans no la veren i així ella poguera descansar i agafar noves forces.

Als humans, que s'havien tornat tan consumistes, allò no els va agradar, alguns/es es van enfadar i d'altres començaven a estar trists i molt avorrits, ja que no sabien fer res més que demanar.

Al final es van adormir tots... Tots menys el **Gat Unicorn** que sempre tenia bones idees.

El **Gat Unicorn** tenia un pla, anava a explicar als humans que no podien consumir tant. Tan sols el necessari, així que, va començar a posar-los vídeos per a què poqueren adonar-se de què:

- Els rius s'estaven quedant secs i els animals es posaven malalts.
- La mar estava contaminada
- Les cases estaven a punt d'explotar amb tants objectes inútils que ja no els cabien.

LES 7 RS DE L'ESTRELA FUGAÇ

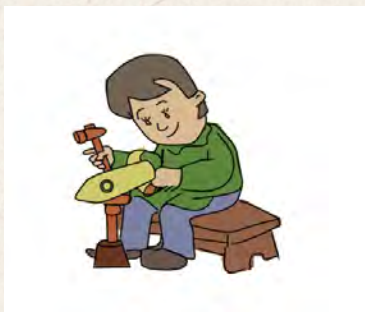

- Les tones de menjar que demanaven començaven a podrir-se...

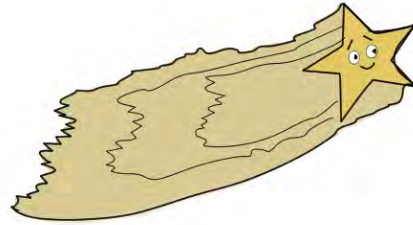
I que si volien que tot tornara a estar bé, haurien d'aplicar les 7R:

Reduir, reutilitzar, reciclar, reparar, regalar, redissenyar i repensar.

La vareta màgica, que ja havia pogut agafar forces, va tornar a aparèixer i els va dir als humans:

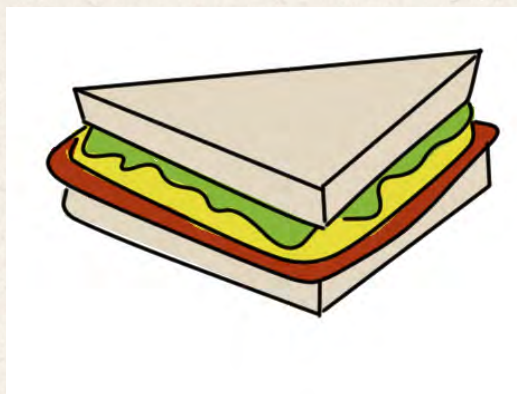

Si voleu tantes coses, les haureu de fer vosaltres, així que a partir d'ara haureu de:

- Treballar cultivant cafè i cacau i encarregar-vos de la seua venda a un preu just.
  - Construir-vos els vostres joguets.
  - Fabricar-vos les taletes i els ordinadors.
  - Cosir la vostra propia roba i les vostres bosses de mà...
- Així va ser que, alguns humans, van començar a fer-se les seues pròpies coses i d'altres, van començar a treballar per a conseguir el que necessitaven. Ara els costava tot

més esforç per el que tots/es van deixar de ser tan capritxosos i de consumir tant.

Gràcies a això la terra va tornar a estar contenta, verda i blava i sense contaminació.

L'estrela va continuar concedint desitjos, però d'una forma més tranquil·la i sobretot en les ocasions especials, a més a més, estava tan contenta, que ella i el seu millor amic, l'home mixt extra de formatge, van convidar a tots/es a un sàndwix mixt extra de formatge.

**I conte contat, el sàndwix s'ha acabat
la terra està bonica
i l'estrela podrà descansar.**

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

CEIP JAUME I 3ER A

Una vegada hi havia una xiqueta que es deia **Teresa**. **Teresa** estava molt trista perquè no podia anar a l'escola. I no podia anar a l'escola, perquè l'obligaven a treballar a una tenda de joguets màgics.

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

Allà, a aquella tenda, vivien molts xiquets/es més, que també havien de treballar i no podien ser lliures i feliços com la resta.

Un dia, molt de matí, **Teresa** es va alçar del llit i se'n va anar a jugar al porxe, ella sabia que, allà, baix d'una muntanya de joguets, hi havia una vareta màgica...

Teresa va remenar els joguets amb molt de compte, per a no despertar a ningú i finalment va trobar la vareta màgica.

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

Molt baixet va dir l'encanteri:

**Abra cadabreta
amb aquesta vareta
em faré xicoteta!
Xis xas,
la màgia ha començat!**

Immediatament, la vareta va volar al cap de **Teresa** fent llums de tots els colors de l'**Arc de S. Martí**, li va rosar el cap i en un tres i no res la va fer diminuta. Al veure's tan xicoteta, Teresa va pensar que es podria escapar per sota de la porta de la tenda.

Però, un moment, es preguntà, per què no m'emporte la vareta màgica? ...va córrer a agafar-la, però ...

La vareta ja no funcionava, li havia gastat tots els colors... Teresa es va lamentar, quina mala sort! però en eixe moment va trobar alguna cosa brillant a terra... era un caramel màgic!

De seguida, se'l va posar a la butxaca i va sortir corrent de la tenda, pensant com podria fer per salvar als seus amiguets. Molt decidida, **Teresa** va agafar el camí que anava directe a l'escola, on hauria d'anar cada dia: **El CEIP La Felicitat**. Allà dintre hi havia una habitació on en un rètol posava: Direcció.

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

Teresa va començar a explicar-li al director tot el que passava, però era tan xicoteta i la seua veu tan fina, que el director no es va adonar de res.

Per sort, tenia la mà a la butxaca i amb un gest nerviós, es va dur el caramel màgic a la boca.

En eixe moment, **Teresa** va tornar a la seua mida i amb veu ferma va poder explicar-li al director tot.

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

Aquest amb cara de sorpresa primer i molt indignat després va dir:

- Això no es pot permetre. Nosaltres vos ajudarem.

El director i **Teresa** van anar de pressa a la tenda per a reganyar a la propietària.

La tenda estava tancada i la dona estava buscant a **Teresa**.

La xiqueta va tindre una idea, si es tornava a posar el caramel a la boca, tornaria a ser xicoteta, així ho va fer i va poder tornar a entrar a la tenda.

De seguida va buscar als seus amiguets/es.

-Ja podeu sortir! Els xiquets no la podien escoltar.

Teresa es va tornara posar el caramel a la boca i es va tornar a fer gran.

- Ui, quin ensurt ens has pegat!

- Vinga correu que ens n'anem! Els xiquets van sortir corrents i entre ells/es, **Teresa**

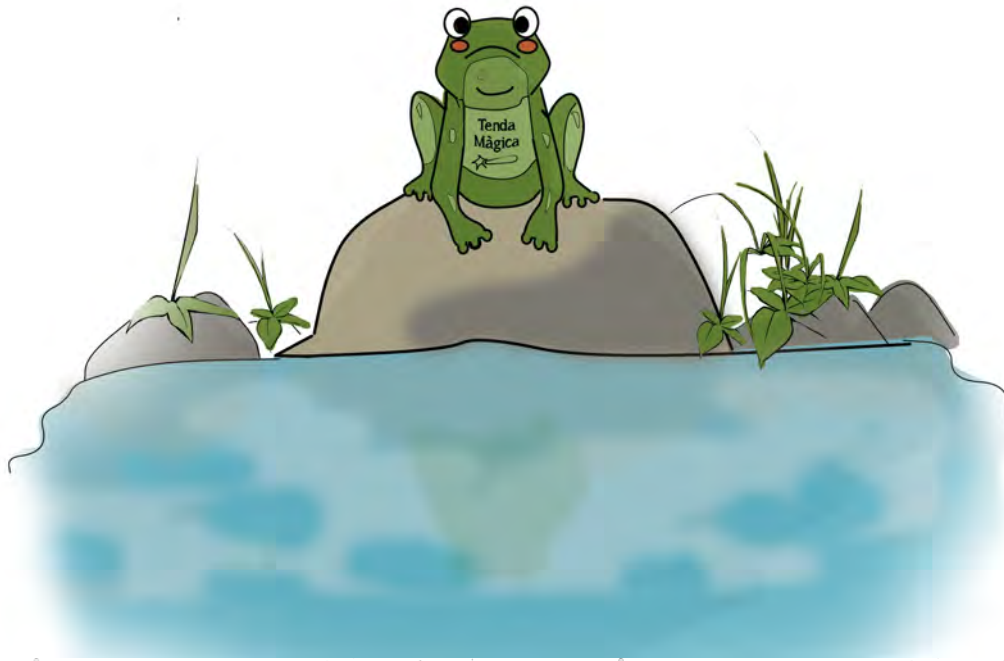
LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS

i el director van arreglar la vareta màgica (que per cert, sols necessitava piles noves!)

En quant van tindre la vareta preparada, van convertir a la dona de la tenda en una granota i la van enviar a una llacuna.

De la granota no es va tornar a saber res i els xiquets van ser molt feliços estudiant i jugant al **CEIP La Felicitat**.

I conte contat.. Ja s'ha acabat!!!

RECICLANT PEL MÓN

CEIP JAUME I 3ER B

FRANK

Diuen i conten que fa molts, molts anys, hi havia un ratolí gegant que es deia **Frank**. **Frank**, estimava molt la natura, la cuidava moltíssim i li encantava reciclar.

FORTOTA

La seua millor amiga era una formiga forçada, que es deia **Fortota**. A **Fortota**, sols li agradava anar al gimnàs amb les seues amigues. Es passava el dia allà i al contrari que a **Frank**, no li agradava gens reciclar.

RECICLANT PEL MÓN

Un dia, els dos amics van quedar per anar a la platja junts. **Frank** va ser el primer a arribar a la platja i es va trobar que aquesta estava molt bruta, així que va decidir netejar-la, posant-se a recollir les deixalles per reciclar-les.

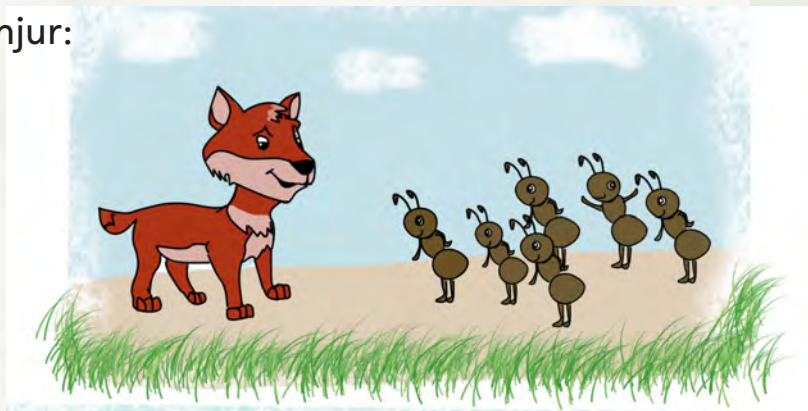
De sobte, va arribar **Fortota** i **Frank** li va demanar que l'ajudara, però la formiga va dir que no, que ja vindrien els serveis de neteja a fer-lo.

RECICLANT PEL MÓN

A l'aigua flotaven ampolles de plàstic, llaunes de refresc, rotllos de paper film... i **Frank** no tenia prou potetes per a recollir-lo tot. Estava molt cansat i veia que ell sol no podia fer-lo, pel que va cridar al seu amic, el **Conill Màgic**, perquè fera màgia.

El Conill Màgic va fer un conjur:

Platja platgeta
volem que estigues neta
per mi
per tots
per tú
Biridibú!

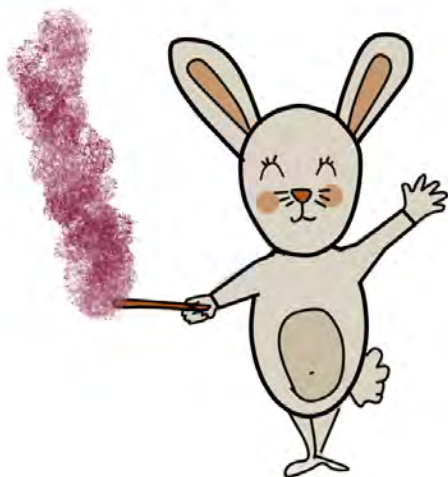

Però li va sortir malament, i la platja, enlloc d'estar més neta, es va omplir amb més deixalles...Tots els animals de la mar i de la terra es van enfadar molt.

Els de l'aigua, perquè no podien nadar bé, en quedar-se atrapats a les deixalles, i els de la terra, perquè tenien molta calor i no es podien refrescar.

Així va ser, que van decidir cridar al **Petit Llop Vermell**, que sempre tenia molt bones idees.

RECICLANT PEL MÓN

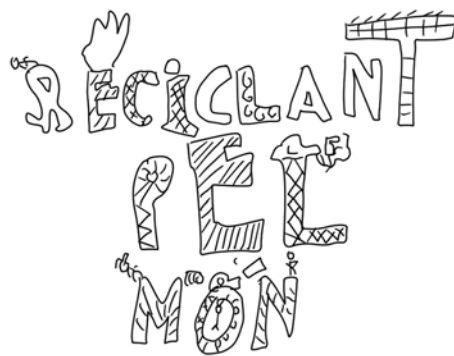

El **Petit Llop Vermell** va dir:

- Cridarem a la **formiga Fortota** i a les seues amigues. Els direm que canvien per uns dies el gimnàs per la platja i que ens ajuden a netejar. Així, seguiran fent esport, nadant, bussejant i fent força i la platja es quedarà neta per a tothom.

A totes les formigues els va parèixer molt bona idea, bé a totes, totes, no. A la **Formiga Fortota** no li va parèixer bé, i es va quedar sola al gimnàs, mentre les seues amigues feien la feina.

El primer dia bé, però el segon dia **Fortota**, va començar a avorrir-se i a trobar-se sola.

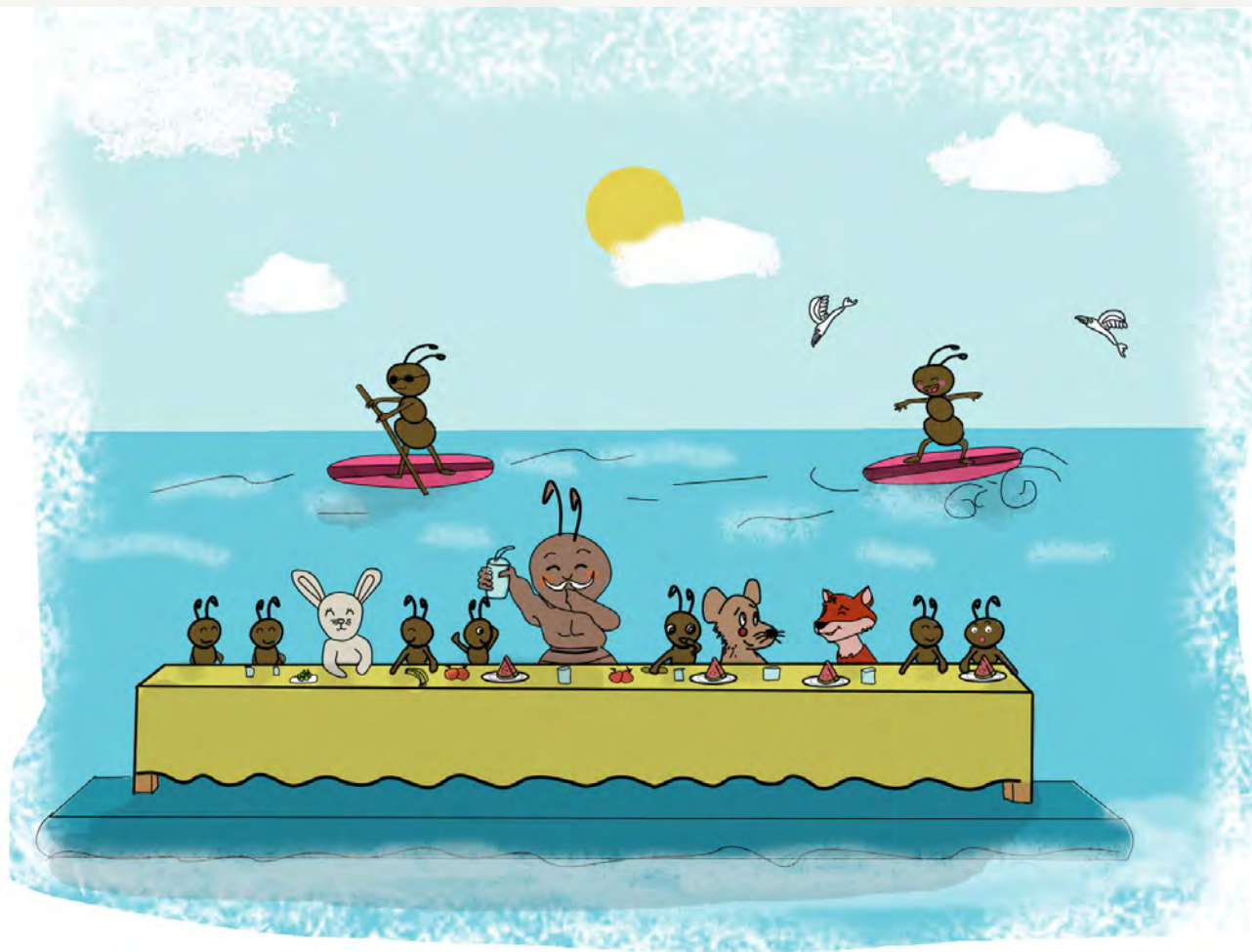
RECICLANT PEL MÓN

El tercer dia, no va poder més i avergonyida va anar a la platja per a ajudar a les companyes. No sabia si estarien enfadades o que passaria...

I sabeu què? Que **Frank**, el **Llop Vermell**, el **Conill Màgic** i totes les formigues es van posar supercontentes de la seua decisió.

La **Formiga Fortota** els va ajudar moltíssim i després tots junts ho van celebrar amb un bon berenar i un agradable bany a la seua platgeta d'aigua neta i fresqueta.

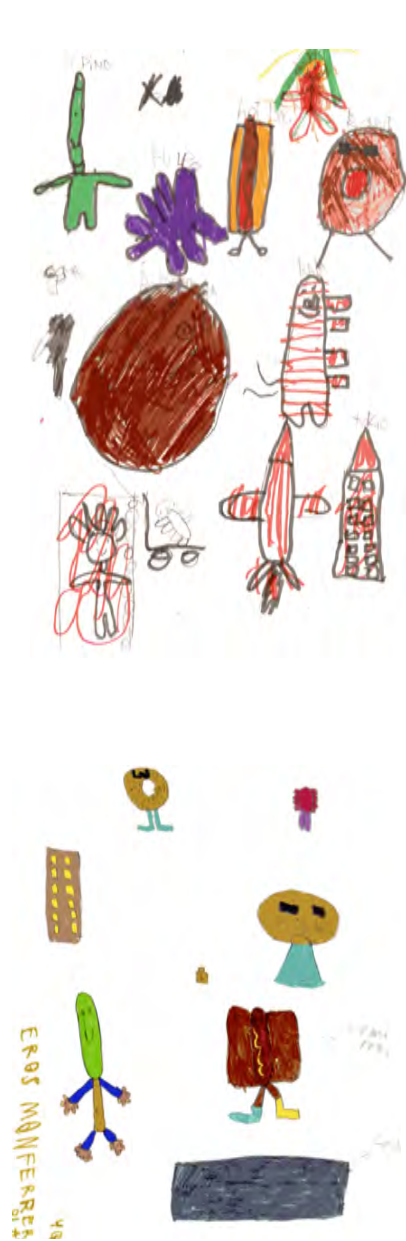
**I conte conta ja s'ha acabat
i si t'ha agradat, recicla de veritat!**

OINK TOWN / CEIP BERNAT ARTOLA 3ER A

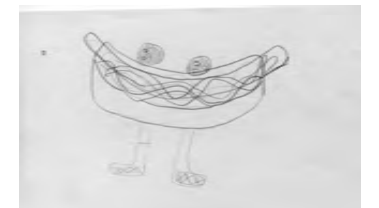

OINKTOWN

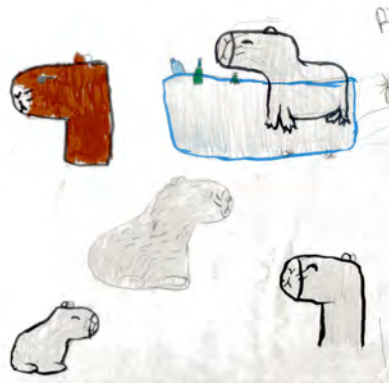

La Rateta Xarrameca

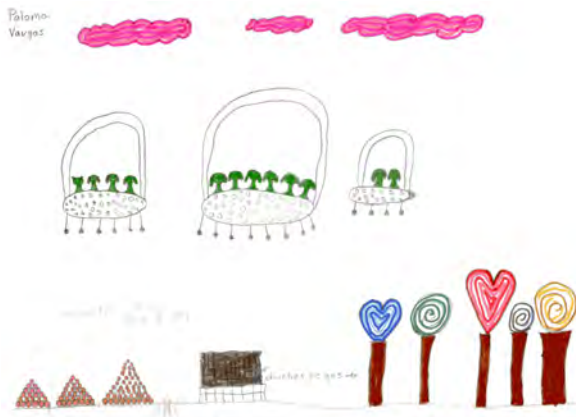
CAPIBARES AL ATAC / CEIP TOMBATOSSALS 4B

Capibares al atac

EL MISTERI DE MÓN FANTASIA

RECICLIEN 24/ CEIP BERNAT ARTOLA 3ER B

Reciclien.24

IAN

IONALIT

ELUX

LA TENDA DE JOGUETS MÀGICS / CEIP JAUME I 3ER A

RECICLANT PEL MÓN / CEIP JAUME I 3ER B

7
ERRES

*“Cuidant el Present,
Sembrant el Futur.
Pensa Global, Actua Local”*

